

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ಬಳೇತಾರಂತೆ. ಕನ್ನೆಗೆ ತುಟಿಗೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರಂತೆ. ಅದೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳು ಬೊಂಬೆ ತರ ಆಗುತ್ತಾಳಂತೆ ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು.

‘ಇದೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಸಿದರೆ, ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಗುತ್ತಾ? ನನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಫಲಿಕ್ಸನ ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಕೋದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವಂತೆ. ನಿಜವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತರಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲ ಹಾಕ್ಕೋಬಾರದಂತೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.’

‘ಫಲಿಕ್ಸ ಹಾಗೇನೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ... ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಅವನು ಅಪ್ಪ ಆಗ್ತಾನಲ್ಲಾ? ಈಗಿನ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಫ್ಯಾಷನ್ನಿಗೆ ಹೊಂದೋಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನೂ ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈಗಿನ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಪಂಜಾಬಿ ಡ್ರೆಸ್‌ಲಾ ಹಾಕುತ್ತೆ. ಹಿಮ್ಮಡಿ ಎತ್ತರದ ಚಪ್ಪಲಿ, ಉಗುರಿಗೆ ಥರಾವರಿ ಬಣ್ಣ... ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮೇಕಪ್‌ಮಯ. ಎಲ್ಲರೂ ಇರುವಂಗೆ ತಾವೂ ಇರಬೇಕಂತೆ ಅವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ದೂರಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ...’ ಎಂದು ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿಯ ತಾಯಿ, ಮಾರ್ತಕ್ಕನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು.

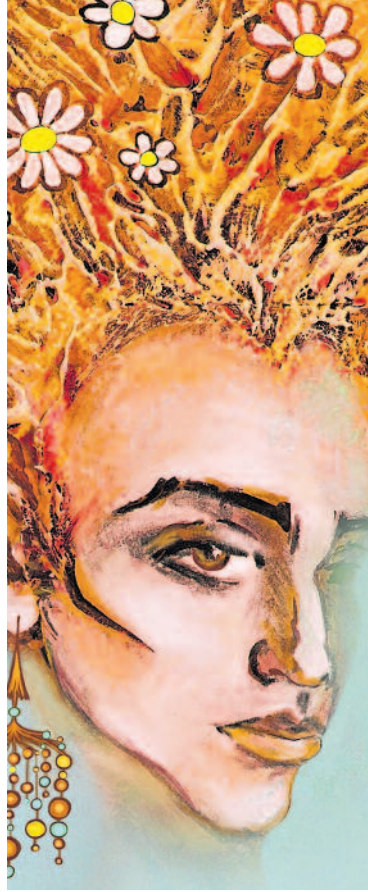
‘ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಂತೋನಿಯನ್ನು ದೂರಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಪರಿಪಾಟಲುಪಟ್ಟು ಈ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದಾನೆ. ಹತ್ತು ಸವರ್ನ್ ಚಿನ್ನ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ನಗದು, ಸ್ಕೂಟರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದಾನೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಅಂತೋನಿಯ ತಿಂಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಎಷ್ಟೊಂತ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿ ದುಡ್ಡು ಹಾಳು ಮಾಡೋದೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಾರದು.. ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ಹೀಗೆ ಹಟ ಮಾಡೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ... ಇದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೇರಿ. ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ಇವಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಸಿಗುತ್ತಾ? ಅತ್ತೆ ಎಂಬುವವಳು ಮೈಮೇಲೆ ಬರೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿಗೆ ನೀನೇ ಹೇಳಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ಮಾರ್ತಕ್ಕ ಹೇಳಿದರು.

ಕಾಯಿ ತುರಿಯುವಾಗ ಅವರ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನದ ಓಲೆ ವಾಲಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾರ್ತಕ್ಕನ ಬಿಳಿಯ ಊದಿದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಮೀಸೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಆ ಮೀಸೆ ಬೆವರಿನಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದಿದ್ದವು.

‘ಮಾರ್ತಕ್ಕ ನೀವು ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತೆ... ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಲ್ಲಲ್ಲಾ...’ ಎಂದು ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿಯ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದರು.

ಮಾರ್ತಕ್ಕ ಅದಕ್ಕೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಾಯಿ ತುರಿದು ಹಸಿಮೇಣಿಸಿನಕಾಯಿ, ಕರಿಬೇವಿನ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮರುದಿನ ವಧುವಾಗಲಿರುವ ರೋಸಿಕುಟ್ಟಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನಿಂತು ಒಳಗಿನ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಳು.

‘ಅಮ್ಮಾ ಮೋಸ ಮಾಡಬೇಡಿ... ಇಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡು ಗಂಟೆಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾಲತೀನೂ ಬೇರೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಗಳೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ

ಬರ್ತಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕುನ್ನುಕುಳಂಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾರ್ಲರ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಗುಂಗುರು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮೇಕಪ್ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ...’ ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

‘ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗ್ಲಿಕ್ಕೆ ಇವತ್ತೇ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಬೇಕೇನು...?’ ತಾಯಿ ಕೇಳಿದರು.

‘ನಾಳೆ ಟೈಮಾಗಲ್ಲಮ್ಮ. ಆನಂತರ ನಾನು ಮುಖ ತೊಳೆಯಲ್ಲ...’ ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಇವಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚೊಂತ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ...’ ಅಮ್ಮ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡರು.

‘ಅಪ್ಪ ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟಾ?’ ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ಕೇಳಿದಳು.

‘ನಿನ್ನಪ್ಪ ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ? ಮುಖಕ್ಕೆ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿಯೋಕೆ ಕಾಸು ಕೊಡಲಂತ ಹೇಳಿದರು.

ಅಪ್ಪ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕೊಡ್ತೆನಿ. ಮೊಟ್ಟೆ ಮಾರಿದ ಕಾಸಿದೆ. ನಾನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಲಿ ಜತನದಿಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಅದರಿಂದ ಆಡಿನ ಮರಿ ತಗೋಳೋಣಾಂತಿದ್ದೆ. ಇನ್ನು ಅದು ಬೇಡ. ನೀನು ಅದು ತೆಕ್ಕೊ. ನಾನೂರ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ’ ಎಂದು ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿಯ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದರು.

ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಳು.

‘ನೀನು ಸಾಲಾಂತ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ನಾನು ಬಾಂಬೆಯಿಂದ ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮನೆ ಖರ್ಚಿಗೇಂತ ಅವರು ಕೊಡುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ.’

‘ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಏನೇ ಮಾಡ್ತಿಯಾ?’ ಮಾರ್ತಕ್ಕ ಚುಚ್ಚಿದಳು.

‘ಒಪ್ಪುವಂತೆ ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಿ...’ ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಅತ್ತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ... ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಹಟವೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿ...’ ಮಾರ್ತಕ್ಕ ನುಡಿದರು.

‘ಅತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಓಡಿಸಿದರೆ ಓಡಿಸಲಿ... ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಕೇಳಲ್ಲ, ಆಯಿತಾ?’ ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ತುಸು ಕೋಪದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರು ಜಿನುಗಿತು.

‘ಮಾರ್ತಕ್ಕ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮನಿರ್ತೀರಾ... ಏಕೆ ಅವಳನ್ನ ಅಳಿಸ್ತೀರಾ? ನಾಳೆನೋ ನಾಡಿದ್ದೋ ಅವಳು ಈ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಗಂಡನ ಮನೆ ಸೇರಬೇಕಾದವಳು. ಏಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿ ಅಳಿಸ್ತೀರಾ...?’

ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿಯ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು.

ಮಾರ್ತಕ್ಕನ ಮೀಸೆ ಪುನಃ ಬೆವರಿನಿಂದ ಒದ್ದೆ ಆಯಿತು. ಬೆವರಿನ ಹನಿಗಳು ಸ್ವಟಿಕದ ಮಣಿಗಳಂತೆ ಹೊಳೆದವು. ಮಾರ್ತಕ್ಕ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಪೂರ್ವದ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಪ್ರತಿಯಂತೆ ನಿಂತರು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಕಳೆದುಹೋದ ದುರಂತದ ಬದುಕನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದರು. ಅಕಾಲ ವೈಧವ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ಅವರು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರು.

‘ಅವೆಲ್ಲ ಹೋಗಲಮ್ಮ, ಬೇಚಾರು ಮಾಡ್ಕೊ ಬೇಡ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಾ. ನಾನೇ ನಿನಗೆ ನಾನನ್ನೂ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಕುನ್ನುಕುಳಂಗೆ ಹೋಗಿ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚೊಂಡು ಬರುವಿಯಂತೆ ಎಂದು ಅಮ್ಮ ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

‘ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಲ್ಲಮ್ಮ. ನನಗೆ ಬೈಡಲ್ ಮೇಕಪ್ಪೂ ಬೇಡ, ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಬೇಡ. ನನಗೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಅಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.’

ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿಯ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪ-ಬೇಸರವೆಲ್ಲ ಇದ್ದವು.

‘ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗಮ್ಮ? ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಸರಿಹೋಗಲ್ಲಮ್ಮ. ಮುರಳೀಧರ ಮೆನನ್ನಿನ ಮಗಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀನು ಹಚ್ಚೋಬೇಕು.’ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು.

ರೋಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಅಮ್ಮನನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದು ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಅತ್ತಳು. ಅಳುವಿನ ಕಾರಣ ಮರೆತಾಗ ಅವಳ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಬರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನೆಯ ಗೇಟಿನ ಬಳಿಗೆ ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಓಡಿದಳು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in